

N:o 20.

Ank. till Riksd. Kansli den 23 Mars 1870, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition angående ändringar i §§ 45, 46 och 47 af Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm.

Till Lag-Utskottets behandling hafva begge Kamrarne hänskjutit omförmälda nådiga Proposition, hvilken, gifven den 22 nästlidne December, är af följande lydelse:

I skrifvelse af den 1 December 1868 hafva Stockholms Stadsfullmäktige på anförda skäl hemställt, det Öfverståthållare-embetet ville vidtaga nödiga åtgärder i ändamål att, derest sådant kunde ega rum utan ökade kostnader för kommunen, från och med år 1870 årligen en andra uppbördsstämma blefve hållen under första hälften af Juni månad, vid hvilken de kommunens skattskyldige innevånare, som icke vid den första uppbördsstämman inbetalt de bland nästföregående årets utskylder, som skulle ingå till Stadsfullmäktige underlydande nämnder, borde sistnämnda utskylder erlægga; hvarjemte Stadsfullmäktige anhållit, det Öfverståthållare-embetet ville hos Kongl. Maj:t göra en underdånig framställning om meddelande af nådiga föreskrift er dels derom, att skattskyldig, som underlåte att under utlyst uppbördsstämma verkställa honom åliggande inbetalning af påförda utskylder till Stockholms kommun, skulle erlægga ersättning för utsökningskostnad, beräknad efter fem öre å hvarje riksdaler af utskyldernas belopp, hvilken ersättning borde till stadskassan ingå, och dels derom att hufvudstadens kronuppbördskommissarier må ega enahanda omedelbara utmättningsrätt för alla Stockholms kommun tillkommande afgifter, som för utbekommande af kronoutskylderna vore stadgad.

Sedan Stadsfullmäktige i särskild skrifvelse af den 8 Juli innevarande år ytterligare anhållit, bland annat, att Öfverståthållare-embetet ville anmoda upp-

bördsmännen att å Drätselnämndens depositionsräkning i Riksbanken insätta de skattebidrag, hvilka under uppbördsstämman inflöte, hvarefter det skulle åligga Drätselnämnden att af de sålunda å dess depositionsräkning insatta skattebidrag tillhandahålla öfriga nämnder dem tillkommande belopp genom att insätta ifrågasvarande andelar å dessa nämnders depositionsräkningar i Riksbanken, har Öfverståthållare-embetet i underdånig skrivelse den 2 sistlidne September, anført, hurusom det icke kunde förnekas, att ett samtidigt erläggande af krono- och kommunal-utskylderna numera, till följd af dessa sednares efter hand stegrade belopp, i många fall måste kännas betungande för skattskyldig, som hade att, utom personlig skatt, utgöra bevilling efter andra artikeln jemte derå belöpande kommunalafgifter ej mindre för kommunens gemensamma behof, än äfven till de särskilda territoriella församlingarne, i synnerhet när inbetalningen, såsom nu vore fallet, skulle ega rum under en tid af året, då utskyldernas erläggande i alla händelser för mången fölle sig företrädesvis olägligt; hvadan och då hela uppbördens fördelning på två terminer deremot kunde antagas för en öfvervägande del af de skattskyldige bereda en så väsendtlig lättnad vid skatternas utgörande, att en förändring i detta syfte åtminstone på försök borde vidtagas, Öfverståthållare-embetet i underdånighet hemställt, att Kongl. Maj:t täcktes i nåder medgifva, det bemälda embete, — utan hinder af den i § 45 af nådiga Förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 Maj 1862 meddelade föreskrift, att uppbörden af de af Stadsfullmäktige till uttaxering beslutade afgifter skulle verkställas i sammanhang med den af utskylderna till Kongl. Maj:t och Kronan — måtte, så länge det af Stadsfullmäktige äskades och af Öfverståthållare-embetet befundes lämpligt, ega att på det sätt och under de vilkor sådant, med hänsyn till Stadsfullmäktiges förbehåll i afseende på omkostnaderna, kunde ega rum, utan att tillskynda vederbörande tjänstemän oskäligen ökade utgifter i och för tjänsterna eller förhindra fullgörandet af öfriga tjänsteåligganden, ordna uppbörden af kommunalutskylderna i Stockholm så, att anstånd med en del af dessa utskylders erläggande till en för sådant ändamål utsatt särskild uppbördsstämma medgäfvos skattskyldig, som af ett sådant anstånd ville sig begagna.

Beträffande Stadsfullmäktiges anhållan om särskilda bestämmelser, angående det äfventyr, för hvilket skattskyldig utsatte sig genom att icke å föreskrifna tider erlægga sina kommunal-utskylder, så, enär erfarenheten vitsordat behöfvat af sådana bestämmelser ej mindre för rikets öfriga städer, än ock företrädesvis för Stockholm, hvarest tillföre, under det uppbörden af större delen utaf kommunalafgifterna ombesörjdes af särskilda uppbördsmän, böter för uraktlåten betalning af dessa afgifter utgingo med ända till sex öre å riksdalern af restantie-beloppet, har Öfverståthållare-embetet i underdånighet anhållit om nådig föreskrift derom, att skattskyldig, som underlåte att under utlyst uppbördsstämma verkställa honom åliggande inbetalning af påförda utskylder till Stockholms kommun, skulle såsom

ersättning för utmätningkostnaden erlægga fem öre å hvarje riksdaler af dessa utskylders belopp, hvilken ersättning skulle till stadskassan ingå.

Vidkommande Stadsfullmäktiges hemställan, det Kongl. Maj:t tacktes i nåder förordna, att kronouppbördskommissarierna i Stockholm skulle ega enahanda utmätningrätt, utan föregången särskild lagsökning, för alla Stockholms kommun tillkommande afgifter, som för kronoutskylderna vore stadgad, har Öfverståthållare-embetet ansett sig desto heldre böra tillstyrka nådigt bifall till denna anhållan, som en dylik omedelbar utmätningrätt, hvilken icke allenast blifvit genom nådiga Brevet den 4 Maj 1849 ofvannämnde uppördskommissarier tillerkänd i afseende å fattigförsörjningsmedlen i Stockholm, utan jemväl syntes vara uti § 70 af nådiga Förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862 medgifven i fråga om resterande kommunalutskylder derstädes, utgörande ett nödvändigt vilkor för möjligheten att, utan en betydlig och kostsam tillökning i tjenstemannapersonalen, verkställa den förnyade och mödosamma restantie-indrifning, som af en särskild uppördsstämma för en del kommunalutskylder blefve en följd.

Slutligen har Öfverståthållare-embetet visserligen funnit Stadsfullmäktiges ofvan omförmälda den 8 Juli innevarande år gjorda framställning icke vara öfverensstämmande med den i § 46 af nådiga förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm meddelade föreskrift, att »de skattebidrag, hvilka under uppördsstämman ingå, skola af uppördsmännen, med iakttagande af den fördelning, hvarom, efter bidragens olika ändamål, föreskrift varder genom Öfverståthållare-embetet meddelad, insättas i Riksbanken å de depositionsräkningar, förvaltningsnämnderna hvar för sig der böra öppna»; men då den af Stadsfullmäktige ifrågasatta åtgärd skulle, utan att någon olägenhet deraf vore att befara, medföra förenkling och lättnad vid medlens insättning, särdeles som de för de särskilda nämndernas behof afsedda skattebidrag numera å debetsedlarne upptagas under den gemensamma titeln kommunalskatt, har Öfverståthållare-embetet i underdånighet anhållit, det Kongl. Maj:t tacktes i nåder tillåta Öfverståthållare-embetet förordna om de inflytande, till Stadsfullmäktige ingående, kommunalafgifternas insättning i Riksbanken på sätt Stadsfullmäktige hemställt.

Enär det icke bör vara Stockholms kommun mera än andra rikets städer betaget att, om sådant finnes lämpligen kunna ske, få uppörden af de till kommunen utgående afgifter verkställd på annan tid, än den för kronouppörden bestämda, och med afseende å hvad Öfverståthållare-embetet anført dels till stöd för Stadsfullmäktiges hemställan i fråga om äfventyr för skattskyldig, som underlåter å föreskrifven tid erlægga sina kommunalutskylder, ett äfventyr, som likväl synes icke lämpligen böra för Stockholm sättas högre, än till det för riket i öfrigt genom Kongl. Kungörelserna den 29 Juni 1866 och den 8 September 1868 bestämda provisionsbelopp af tre procent, dels ock om kronouppördskommissarierna i Stockholm tillkommande omedelbar utmätningrätt för afgifter till Stockholms kommun samt om insättning af sådana skattebidrag å Drätselnämndens depositionsräkning i

Riksbanken, har Kongl. Maj:t funnit i dessa hänseenden föreslagna bestämmelser vara af beskaffenhet att böra hufvudsakligen godkännas. Då de emellertid samtliga falla inom området för kommunallagstiftningen, hvilken, enligt § 57 Rege- ringsformen, tillhör Konungen och Riksdagen gemensamt, samt icke kunna med- delas utan ändring eller tillägg i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 Maj 1862, vill Kongl. Maj:t härmed i nåder föreslå Riksdagen att antaga följande förändrade lydelse af §§ 45, 46 och 47 i ofvannämnda Kongl. Förordning:

§ 45.

Sedan i nu stadgad ordning utgifts- och inkomststat blifvit af Stadsfullmäk- tige fastställd, samt uttaxering af vissa belopp för särskilda behof beslutats, gifve Stadsfullmäktige Öfverståthållare-embetet del deraf, hvarefter bemälda Embete låter genom kronouppbördsverket debiteringen enligt sednaste bevillnings-taxeringe- längd förrätta, äfvensom, der ej Stadsfullmäktige genom beslut, som af Öfverståt- hållare-embetet godkännas, annorlunda förordnat, uppbörden i sammanhang med den af utskylderna till Kongl. Maj:t och Kronan verkställa.

De utskylder till staden, hvilka icke blifvit inom föreskrifven tid erlagda, låter vederbörande uppbördsman i laga ordning uttaga. Vid indrivandet af sådana medel må derutöfver hos den restskyldige såsom ersättning för utsköningskostnaden uttagas tre öre å hvarje riksdaler af de resterande utskyldernas belopp, hvilken er- sättning skall till stadskassan ingå.

§ 46.

De skattebidrag, hvilka under uppbördsstämman ingå eller efter dess slut i laga ordning indrivvas, skola af uppbördsmännen insättas å Drätselnämndens depo- sitionsräkning i Sveriges Riksbank.

§ 47.

Efter uppbördsstämmans slut har uppbördsverket att för hvarje särskildt slag af stadsutskylder afgifva först summarisk och sedan slutlig redovisning till Drätselnämnden; gällande i öfrigt de föreskrifter, som redan äro eller framdeles varda genom Öfverståthållare-embetet meddelade.

Vid hvarje redovisnings -----
----- bestämmes.

Enär de af Kongl. Maj:t sålunda föreslagna förändringar i förenämnda Kongl. Förordning hufvudsakligen öfverensstämma med de af Stadsfullmäktige i

Stockholm uttalade önskuingar i saken, och då, så vidt Utskottet kunnat finna, någon anledning till afslag från Riksdagens sida ej förefinnes, får Utskottet värd-
samt hemställa,

att berörda nådiga Proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 23 Mars 1870.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.
